

Σὺν τὸν ὑφ' αὐτοῦ & ἑλλην. κώδικα τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας (τῷ 18^{ου} αἰῶνι)
περιέχεται:

«Κωνσταντίνου Ἀρμενοπούλου κριτοῦ Θεσσαλονίκης Πρόχειρον τὸ λεγόμενον
ἢ Ἰζαβίβλος εἰς ποιητὴν γλῶσσαν μεταφρασθεῖσα. Διαρθρωθεῖσα δὲ καὶ ἐκτεθεισα
κατὰ τὴν γλῶσσαν, τὸ ὅριον καὶ νόημα τῆς πρωτοτύπου ἑλληνικῆς Ἰζαβίβλου, παρὰ
Ἀλεξίου Σπικνοῦ τοῦ ἐξ Ἰωαννινῶν, ὅς' οὐ καὶ τὸ περὶ τῶν συνοικισμῶν
ἔχειρίδιον προσετέθη ὃ τε κατὰ ἀλφάβητον εἰναξ, ἀποτροπὴ καὶ δα-
πάνη τοῦ θανιερωτάτου καὶ σεβασμιωτάτου μητροπολίτου Ἡρακλείας πρώτου Γρα-
σίμου, οὗ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν τῶν πρώτων τετύπεται 1772 Ἰουλίου 2 [ἡ χρονο-

λογία δι' ἄλλης χειρός].

Ὁ Litzica προσδίδει: ~~Abh.~~ περί Ἀρμενοσούλου καὶ Σπανῶ, βλ. Κ. Κραumbacher, Geschichte der byzantinischen Literatur, 2 Auflage (1897), p. 607.

Σὺς τὰ ff. 266^r-266^v περιέχεται: Κατάλογος ὄλων τῶν ὀφθικίων τῆς Ποχδανίας).